

3.VI. 1902 г.

Русе

p_K59A_005986

Мила ми, сладка Еленке,

Не можах да ти отговоря още с първата поща, при това и с днешната, защото вчера цял ден почти бях на касата, а днес станах в 10 часа. Докато се облека и наобядвам, мина се време, за да изпратя писмото си понеже пощата оттука за София заминава всеки ден в три часа след обяд. Затова, мило ми момиче, ще ме извиниш, макар че нямам нещо важно да ти пиша, но правото си е право, че ако ще би и два реда да ти напиша или пък само един ред от тебе да получа, нещо особено ми става добре, като че ^{те} ~~я~~ виждам е цяла в писмото ти, а аз като пиша, живият образ изпълква пред мене и ми се усмихва през всякото време, когато ти пиша.

Абе, миличка, ти в последното си писмо съвсем си се забравила. Срегнах много пропуснати препинателни знаци, много думи написани неверно и много граматически грешки. От цялото ти писмо се вижда, че в това време, когато си го писвала, си била много разсеяна. Дали е било тъй?

Мило, сладко гълъбче, недей се измъчва, недей се пресилва от работа. Аз се боя да не би това да се отрази зле на душата и организма ти, щото в бъдеще да страдаш, пази боже, от някоя душевна или телесна болест. Милото ми момиченце трябва да бъде здраво и весело; многото и голямата грижа убива душата, лошо и действащо превръща човека в меланхолик и често до голяма апатия. Работата никога път не се свършва. А пък колкото се отнася за големия кахър, че сме разделени, и това да не ти трови сърцето. Остават всичко 17 дена, най-много 18 дена. Забрави, моля ти се, всичко и живей само с моя образ и мисълта за нашето съединяване.

Колкото за къща, нека да кажа и аз още две думи: щом ви се попадне под ръка хубава и удобна къща, не по-скъпа от 45 - 50 лев

ангажирайте я. Това е то. Времето е кратко.

Днес говорихме с вуйчо относително сватбата. Решихме тя да бъде или в къщи или пък в Княжево или в Подуене. Ще те моля да разпиташ дали това е истина, ^{не} че позволявали вече от Синода да се венчават младоженци в къщи? Ако това не е верно, нашата сватба ще я извършим в къщи. Ако ли пък е верно, ще отидем в Подуенската или Княжевската църква. Булската ти рокля аз съм на мнение да не я правиш същинска булска рокля, т.е. с дълъг шлейф 10 метра и други още джунджурии, ами една хубава разкошна рокля, която отпосле да ти послужи и за други работи: за визити, бал и др.

В София ще бъдем най-късно на 20 - 21 вний, и мене ми се струва, че до 30 вни не можем да приготвим всичко за сватбата. 30 вни е неделя. Следущата неделя е на 7 влий. Дотогава има цяла година, кой ще чака!?... Затова има предвид, че щом се върнем т.е. когато и да се върнем, сватбата ще стане на 30 вни. И още същия ден, или най-късно на другия ден ще заминем за Виена. Подробностите по сватбата ще ги решим като се завърна.

Със здравето съм много добре. От онзи ден ^{не} настъпа по-отслабнах малко, но нико, сега съм много здрав. Ти като ме видиш може би ще се почудиш, че много съм се изменил - отслабнал, но ти не се плаши от това. Аз телесно съм много здрав, но всичката болка е душевна. Мисълта за моето мило гълъбче постоянно е с мене. Аз по-рано не те сънувах тъй често, както сега. И въобще, ти ще видиш, че с твоето момче е станала една много малка промяна по отношение на общите въпроси, но относително чувствата ми към моето съкровище, ти ще видиш голяма промяна: ще видиш, че аз те обичам много силно, уважавам те като майка, същинска майка и като жена, и те любя като луд. Всичко това е разумно в мене. То е преценено и претеглено, така че затова ти още повече трябва да ме обичаш. Моята любов все повече и повече нараства и при все това аз

толкова нищожен се виждам понякога пред твоята любов, чистата, та си казвам, че аз трябва краката да целувам на моя ангел, за да се приравня с него.

Мило създание, в моите очи ти стоиш много високо, много. Ти за мене си бог!...

Обичай ме силно, страстно ме обичай, защото само аз от такава любов аз се нуждая. Досега нит^оедна от всичките психологически обичи не съм изпитвал; подари ми твоего сърце, да бъде мое, само мое и аз ще бъда твой цар...

Ура-а-а-а-а-а-а-а-а!!!...

Виждаш ли какви работи пише твоего момче? Само че аз се боя да не би да си вземеш кърпата и една здрава кихавица да му дръпнеш отгоре всичко това... ха-ха-ха!...

Какво да правя, бе гълъбче, какво друго да ти пиша?!... Мене се струва, че аз вечно ще ти повтарям ~~са~~ само едно и също: "Обичам те". То, може би, ще ни омръзне, но не вярвам. Моето съкровище е цял лабиринт от богатство на любов и доброта и красота и аз винаги ще намирам причина да му кажа, че го обичам, силно страстно, безумно!...

Това, което ти писах досега взех го на един солук. Мислите ми така потекоха, та каквото можех надрасках го криво - ляво. Малко нещо е некрасиво написано, но милото ми пиленце ще си напрегне повече очичките, сладките, гълъбавите очички и ще разбере всичко.

Днес ще пиша затворено писмо на Кирчо. Откакто сме се разделили в София, нищо не съм му писал. Забравих даже да го поздравя с имениния му ден. Аз имам много неща да му пиша. Особено след като свърших доста работи във Варна.

Дойде ми на ум за плата, който ти изпратих от Варна. Ти ето какво трябва да направиш: в едно затворено писмо ще турнеш едно

парченце от съдия плат и ще го пратиш във Варна на домашните, аз пък отука ще им изпратя пари и ще им напиша откъде да вземат още плат и как да го изпратят. Нали така ще направим, миличка?

За останалите мебели ти нищо не ми писа. Защо не разтвориш огледалото и го разгледате дали не е цялото счупено? Велосипеда не ще бъде зле ако го понамазвате там, гдето има малки дупчици по него, напр. на осите. Ще вземе, напр. Неделю тенекийката с масло, която е в чантичката на велосипеда и ще пълни дотогава, докато сам види се пръска навън или по-добре ще напише тенекийката само пет пъти и това мазане е достатъчно. Освен това не е зле ако се почиства от време на време и то ако не е обвито с нещо.

Как е майка със здравето си? Тя няма ли да ми драсне няколко реда в едно твое писмо? Аз макар че не съм и писал досега отделно, но надявам се че писмата ^{ми} и тя също ги чете, тези писма, които са за тебе.

Поздрави Дч-бунарци, ако питат за мене. Също майка и Неделю. Павла не сте ли я омъжили още? Годеника обикаля ли я често? Ах, пуста младост. Тяното беше хептен по младежки. Годеника и не и ли купува шекерчета и гривни да се радва?

Довиждане, мило ми, хубаво създание. Целувам те сладко и страстно по гълъбовите очички.

Вечно твой Атанас.

Много ~~не~~ здравя от вуйчо и учинайка. Вуйчо не е получавал друго писмо, освен когато беше във Варна. Ти за него ли ме питаш? Тука той не е получавал от тебе писмо.

Целувам милото си ^и лъбенце!!...